

Un(a) fantasma despert(a)

La història. Londres, 1921. Florence Cathcart es dedica a descobrir enganys sobre aquelles sessions d'espiritisme que pretenen parlar amb fantasmes, cridada a resoldre un cas a l'internat infantil de Roockford, un cop allí els successos fantàstics prenen caire inesperat.

La pel·lícula. Sabut és que tota por amaga un desig. I que rere una puritat s'amaga un llibertí reprimat. O digues de què et vanteres i et diré de què t'espantes... Amb aquests supòsits, l'irlandès Nick Murphy (Kilkenny, 1977) primfila un *ghost story* al pur estil britànic de fa cent anys, quan la Gran Guerra del 14 va poblar Europa de fantasmes. Segons avisa *La maldición de Roockford* (*The Awakening*, el despertar) en els rètols inicials, a tants morts, tants fantasmes. En parèntesi: què dir de la Europa Merkel-Sarkozy? Així els ecos, Murphy s'aplica a la Llei ídem, o sigui, que si alguna cosa pot sortir malament, sortirà malament.

Per tant, la història de fantasmes infantils pren carta de naturalesa adulta quan les dues dones del relat (Florence i Maud, la caça-fantasmes i la institutriu) passen a l'acció més o menys racional. I en aquest punt de la narració, s'imposa l'aquelarre goyesc: el somni de la raó produeix monstres. Amb posada en escena pròpia de la BBC, virada en sèpia d'àlbum fotogràfic familiar, les anades i

vingudes dels personatges pels passadissos del casalot victorià (el veritable protagonista de la història) ens remetent tant a l'Alícia en Terra de Meravelles com als films *Fotografiando hadas* (1997) de Nick Willing i *El sexto sentido* (1999) de Night Shyamalan. És a dir, quan la Realitat és agredida per la Por-Quan-Es-Fa-Realitat. O el que va del Terror a l'Horror. Altament dit: quants fantasmes no surten als telenotícies? Film fantàstic, *The Awakening* s'ennuega,

La maldición de Roockford

Dir: Nick Murphy. Int: Rebecca Hall, Dominic West, Imelda Staunton. Gran Bretanya, 2011. 107'.
JC Alpicat, Lauren.

fantàsticament, al final. De tant que ho vol lligar tot, embolica. Paradoxes d'un guió en excés resolutiu, que perd de vista l'essència del *fantàstic*: la irrupció de l'inexplicable.

La imatge. Florence espia a través de la casa de nines familiar.

La frase. "La veritat té un preu", que avisa Robert, el mestre supervivent. I quin és aquest preu? La decepció enlluernadora, que ensorra però allibera?

La recomanació. Fans del terror made in England.